

**Středisko společných činností Akademie věd České republiky, v. v. i.
&**

Středisko západočeských spisovatelů

si vás dovolují pozvat na výstavu nazvanou

PRAŽANÉ OBRAZEM A SLOVEM PLZEŇANŮ

Autorka fotografií:

Eva Hubatová

Autoři textů:

**Karla Erbová, Jaroslava Málková, Tamara Kopřivová, Vlasta Špinková,
Jarmila Vandová, Květa Monhartová, Romana Schuldová,
Marie Špačková, Václav Gruber, Marek Velebný a Martin Kopřiva**

Místo konání:

**Knihkupectví a Literární kavárna Academia
Václavské náměstí 34, Praha 1**

Výstava potrvá od 3. 1. do 31. 1. 2022

Přístupná je po-pá 08.30-20.00, so 09.30-19.00, ne 09.30-18.00

Tenkrát bílý
dneska sivý
tak jako Libuška Šafránková
zestárl

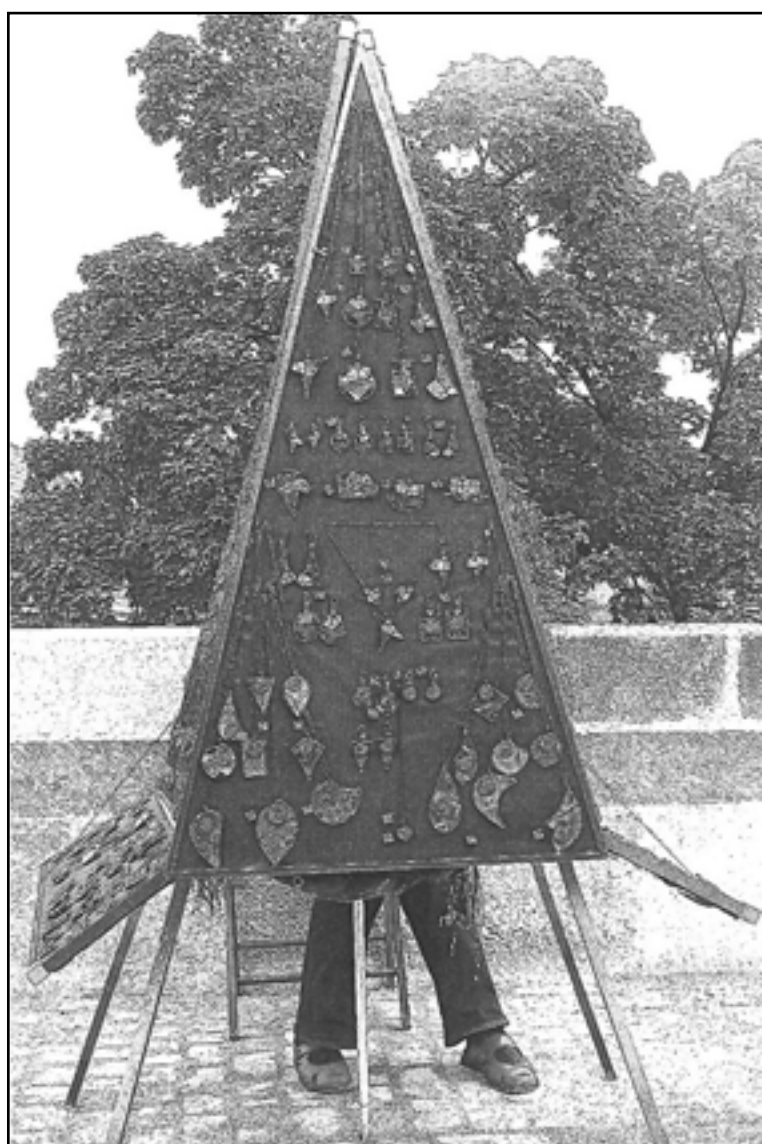
Martin Kopřiva

Krásný dětský úsměv a oči
Připomínají mi šťastné děti z Himalájí
Oči dítěte se ptají:
„Mám držet nebo se pohnout?“
Aby mi holoubek nenechal něco ve vlasech

Marek Velebný

Holoubku díky za pomoc
čočka a hrách jsou přebrány
a lískový oříšek místo svatebních šatů
nadělil Popelce nejkrásnější úsměv a
nejšťastnější oči.
Navždycky.

Tamara Kopřivová

Můj malý byznys
kráčí dějinami
již v době egyptské Hatšepsut
šperk zdobil krásné ženy
Vlasta Špinková

Můj krámk metr na metr
s drobnými suvenýry
dnes hostí tehle most
zítra zas bude jinde pro radost
Vlasta Špinková

On: Dítě - to nemyslíš vážně
v naší nespolehlivé době
Ona: Miláčku vždycky se rodily děti
jinak bychom tu my dva nebyli
Vlasta Špinková

My nejsme u zdi nářků
a přesto stýskáme si
ještěže strážní andělé
stojí po našem boku

Vlasta Špinková

Jenom tak snít a cítit, že se vrací
důvěra, láska, poztrácený čas
a ze všech těch našich vážných štací
vykřesat jiskru, než spálí ji mráz

Jarmila Vandová

Všechny okamžiky dnešního dne
digitálně uvězněné za hledáčkem aparátu
Zvěčněná tajemství všednosti
neobyčejné dívčí existence

Vlasta Špinková

Je dopito moji milí
když vydržíte malou chvíli
s prazdrojem jsem tu
coby dup

Vlasta Špinková

Bim bam bom,
skleněný bije zvon
kupředu levá,
zpátky ni krok
A ten chlap na lavičce
závistivě civí.
Asi mu něco chybí.
Asi mu něco chybí...

Marie Špačková

Neustálý boj s větrnými mlýny
Don Quichote na okraji společenství
Namísto zbroje a brnění
jen náčiní metařovo

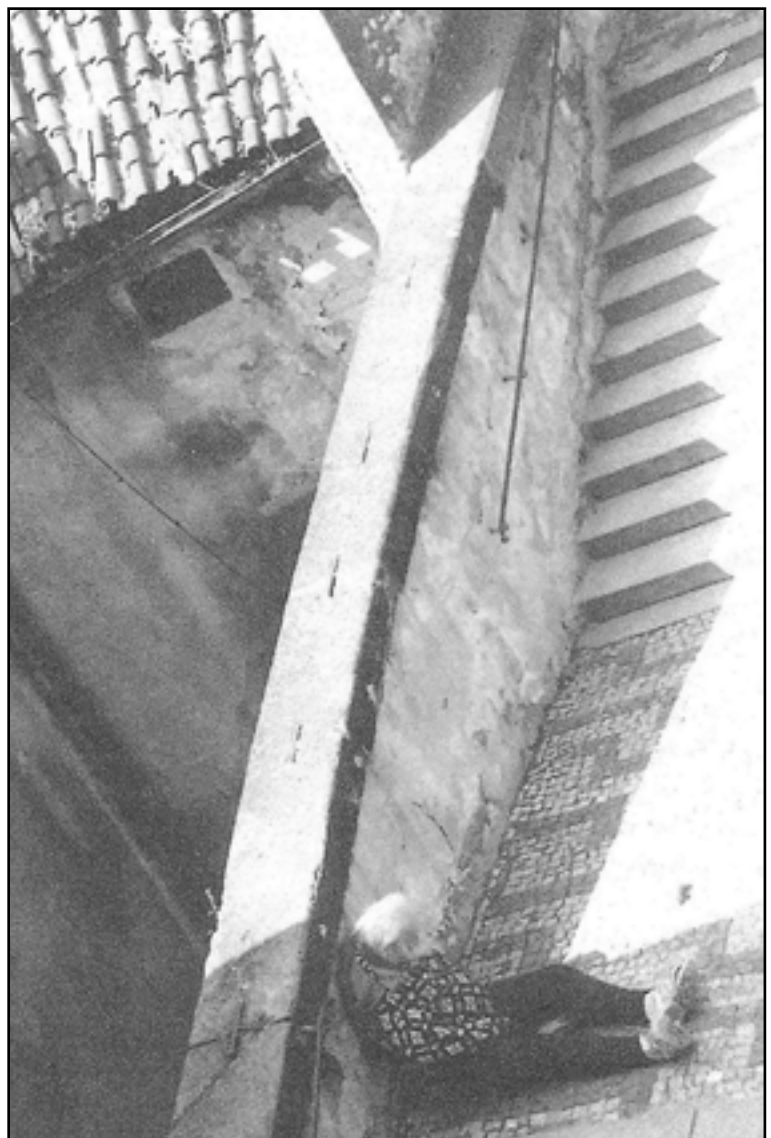
Vlasta Špinková

Nahoře volnost a naděje
chybí však síla stoupat
po stupních života
který jsme vzdali

Vlasta Špinková

Tak nevím, byl už jsem až tam nahoře?
To bych se musel skutálet
po schodech sem dolů.
Možné to je, ale já jsem optimista.
Věřím, že mě to všechno
teprve čeká.

Václav Gruber

Už jsem všechno
za sebou nechala
vše co bylo dávno
pro hlas Páně
jeho novou píseň

Romana Schuldová

Půjdu kamkoliv
pro naději
pro svůj čistý začátek
přes tmu
jen abych mohla
opět vstát

Romana Schuldová

Dlouhé, dlouhááánské stíny nohou a postav
Jako v písni Milenci v texaskách
z muzikálu Starci na chmelu
„...snad dojedou až na konečnou,
snad na trati se neztratí...“
A nebudou potřebovat po letech
rozvodového právníka...

Marek Velebný

Jsem tady i tam
dvojediná bytost
skutečná v zrcadlení
pomíjivá ve světě lidí

Vlasta Špinková

Otírám oči do listů buků.
Dotýkám se měkkých borovic.
Nořím se do spletených větví,
kde se svět přestává točit.

Květa Monhartová

Vidím náhle tvoje záda, zpomal.
Stromy se tak těsně propletly,
objímají se, až nemohou dýchat.
Zastav se, vrať se, vrať mi vše.

Květa Monhartová

Na první pohled dětská nevinná hra,
ale myslím na filmy:
„Na kolejích čeká vrah“, „Holka na zabití“
nebo „Kvadratura ženy“
Ne každému se podaří najít smysluplný vztah
Někdo zklamaný hledá své zvrácení naplnění a
čeká v křoví na svou oběť

Marek Velebný

Bližními svými potrhání
zvednem se z kolenou
A ještě pár kroků jdem
podepřít věčný sen o světě spravedlivém
My jeden každý Ty i já
Giordano Thomas a Jan

Karla Erbová

Otázka

Pod ochranou svatých
Nejbezpečnější místo
kde si dát šlofíka
Nebo se pletu?

Tamara Kopřivová

Jděte mi k šípku
se svatou věčností
na kamenném mostě
dnes ustelu své lenosti

Vlasta Špinková

Spí. Spí na mostě. Ne pod mostem.
Zdá se mu sen?
A svatý, který tu nad ním stojí, bdí.
Není to Johánek z Pomuku.
Ten by se tvářil vážně. Tenhle se usmívá.
Asi, že umí odpouštět.
A pro lidské slabosti snad i pochopení má.

Marie Špačková

Některá místa dlažby
zdobí odvážná kopretina
a jinde ruce jako prosba
ševlí o pár šestáků

Vlasta Špinková

Ruce sevřené ve velkém „O“
v nich kelímek o minci prose
přeplněný
jak liduprázdná ulice

Martin Kopřiva

Někdo si koupil kávu v kelímku
a vychutnával si její chuť cestou přes náměstí
teď prázdný kelímek v rukou žebráka
mu smutně vydělává na krabicové víno

Tamara Kopřivová

Tohle místo je jeho celý svět.
Bude-li mít štěstí,
pak na lavičce v parku kousek od náměstí
- ach, ta svoboda - může poležet.

Jaroslava Málková

Obyčejný papírový kelímek v natažené dlani
na dlažebních kostkách
Nabízí malé občerstvení pro kolemjdoucí poutníky?
Spíš naopak, ruce s pohárkem prosí o milodar
na polévku či nápoj
I přes nesmyslná omezení, zajde si pak do
výdejního okénka pro polévku na zahřátí

Marek Velebný

Oživlé město plné lidí
kdekdo si dává do nosu
za chvíli spustí zvony
jako by hrály z partesu

Vlasta Špinková

Pán nese pannu
Nebo snad panna pána?
Pannupanna, pánpána...
Jak je to správně dneska zrána?

Václav Gruber

Nová doba chce nové lidi.
Tohle je jenom vzorek,
ale pokud to úřad schválí,
budou za pár let takhle vypadat všichni.

Václav Gruber

Člověk by neměl zůstat sám
Vzal jsem to do svých rukou
stvořím si Pygmalion
nemějte strach já na to mám

Vlasta Špinková

Nesu si pannu? Koukám zle? Nebo jen smutně?
Marné dny. Panna a panenka
zajištěný muž – obojí kdesi mimo realitu.
Nechte mi moje sny! Třeba oživnou.
Bude to dcerka? Nebo žena.
Ty, které k obrazu svému udělám?
Bude? Bylo, nebylo. Raději zůstanu sám.

Marie Špačková

Lock Down
zůstaňte doma!
Nohy odevzdat na vrátnici,
další pokyny on line.

Václav Gruber

Svět prý je vzhůru nohama,
Blázni se staví na hlavu...
Klid, je to jen ve výloze
a navíc - sukýnky pořád ještě
poslouchají gravitaci.

Václav Gruber

Co jsme se nachodily
po prašných cestách
Tohle je naše bene
jako v bačkorách

Vlasta Špinková

Svoboda
Ta úleva
opustit těsný byt mokasíny
vyletět pár centimetrů nad zem
a houpat se aspoň chvíli
v rytmu rozečtené knihy

Tamara Kopřivová

Zvednu ho
a odnesu do IKEMu.
Určitě na ně
někdo čeká.

Václav Gruber

Pět otázek, počítadlo z dětství,
desatero přikázání, jednoduchý obrázek.
Říkání-na každém prstu jedna pohádka.
Samostatná bytost, oddělená od člověka,
vrásky v kůži, které člověk nevnímá,
pět otázek, pět lidských příběhů.
Ruka prozradí ti o člověku.

Romana Schuldová

Chytni se
půjdeme za duhou
dvě ruce
je víc než jedna na druhou

Vlasta Špinková

Jen pro ten letmý dotek dlaně
vzepřít se pozemským úkolům
schoulit se k tobě odevzdaně
a po vodě přejít jak po molu

Jarmila Vandová

Ty ruce prosím ne!
Ještě se bojím že roztaví se okno
mezi tou jeho - mezi její dlaní
Bylo to na padrt'
Byli to jenom běláskové
bloudící voliérrou

Karla Erbová

Pospěšte holky
dáme si do trumpety
až si to blázni rozmyslí
zase nám začne púšť

Vlasta Špínková

Někde tam je ta zlatá rybka.
Řekni si, cokoli...
Už aby bylo...
Čas plyne
bez ohledu na naše přání.

Václav Gruber

Odplouvá čas,
sny zavěšené na zábradlí mostu.
Řekou Mží vracím se
znovu proti proudu.
Místo je stejné,
vlny už ale nepoznávám.

Jaroslava Málková

Tak plni nostalgie
čas který mizí
toužíme zadržet
Ani větru neporučíš
Vlasta Špínková

Dívčí postava v podřepu u Lennonovy zdi
Nevidí, neslyší,
soustředěně vškrabává do omítky vzkaz
Vzkaz pro svého kluka,
se vzpomínkou na společnou noc
„Lásko, uvidíme se zase brzy?“, píše dívka

Marek Velebný

Křídově bílé postavy vybízejí k tanci kolemjdoucí
v mezičase po nedělním obědě
před večerní televizí
a v rohu ty – skrčená černá postava –
píšeš svůj vzkaz pro mne: Give love a chance.
Konečně

Tamara Kopřivová

Duchové z kostela v Lukové
vyšli si na procházku
teď uvěznění na zdi
pláčou ve 2D

Martin Kopřiva

V mlze nám město tančí
a v rozjaření hrozí pádem.
Snažím se zachytit obrazy,
a upevnit je na zed’.

Květa Monhartová

Vyvalte sudy!!!
 Už přišel zas
 ten správný čas.
 (Popeláři jezdí vždy v úterý ráno.)
Václav Gruber

Jeden za všechny A všichni...
 Však mušketýři byli čtyři
 pátého by Dumas musel vymyslet
 Všichni za jednoho
 jeden za všechny
Vlasta Špinková

Boty tu nechám
 Chtěl bych za sebou nechat
 Skutečnou stopu
Václav Gruber

Sdílení kol a koloběžek selhalo,
 teď půjčujeme nohy.
 Boty v ceně!
 Podrážky proti skluzu,
 tkaničky pevné...

Václav Gruber

Růžová vůně
 Melancholie duhy. Asociace
 Absurdní je vztah k životu -
 růžová stálost
 Nekonečně a silně
 Vdech a pak zkamení nebo uletí.

Romana Schuldová

Některé vzpomínky
 časem vyblednou
 S obrázkem v ruce
 však vynoří se najednou
 a bodnou jako ostny plané růže

Vlasta Špinková

Nepočítaně lidských příběhů
 skrytých ve stínu stromu života
 Jak daleko je od člověka k člověku
 jen několik vstřícných slov

Vlasta Špinková

Nesetkání
 Kde jsi, když ne tady...
 Na druhém konci světa?
 Nebo tě jenom nevidím?
 Ozvi se, čekám
 Na duši je mi rozmazaně

Tamara Kopřivová

Mezi námi jsou lány polí,
 ztracená města a dědiny
 a i když to někdy trochu bolí
 věř, že jsi pro mě ten jediný

Jarmila Vandová

